

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Merops.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Horat. epist. in media concione simul emisos, ad patinam hunc in medio positam, ad leporem illum, qui statim
3. lib. 3. emisus erat, insequendum accurrisse: atque hoc illud est, quod apud Horatium legimus:

— Venaticus ex quo

Militat in sylvis catulus.

Tempore Cervinam pellem latravit in aula.

In fenes im-
pietas.

At quanto magis honorandum est ingenium Ciconiæ, eo magis damnandum est humanum genus cum fatis olim celebres civitates eo impietatis ferantur irrupisse, ut fenes quicumque sexagesimum ætatis annum excessissent, de ponte in subiectum profluentem deicerentur; aut, si fabula est, tam perditio fuisse quemquam ingenio, qui rem usque adeo abominandam commentari sit ausus. Utcumque, fabula inde causam cepit, quod aliquando fenes ejus ætatis Romæ in Senatû ad ferenda suffragia non admitterentur. In Comitibus vero per pontem, qui colliculos duos jungeret, transitus erat.

Festus Pom-
pilius ex Si-
stinnio Ca-
pitone.
Eras. Chil.
cent. 5. pro-
verb. 37.

qui vero prohiberentur eo accedere, Depontani appellabantur. Sed ut manifestas Fabulas, bona Festi & Erasmi venia, omittamus; ali lege longe iniquiori sanxerunt, ea ætate fenes mortis inter se certamen inire, ut inutilis, quod illi censebant, atas faceret, vitæque necessaria & juvenibus, adultis viris largius suppeterent, quod moris in Julide Cõ insulæ urbe Menander fuisse notat, ut apud Stephanum legitur. Menandri vero versus qui superant, ita legi debent:

Καλὸν τὸ κῆρον νόμιμόν ἐστι Φανία,
οὐ δὴ δάμηνον ἔστι καλῶς, ἢ ἔτι κακῶς
Lex pulchra Cea civitatis, Phania,
Cui lata non est vita, ne tristis fiet,
Ferro jubentur præsecare incommoda.

Ultimum hoc, quæ legis sanctio est, apud Stephanum non habetur: sed ex historia omnino subjungendum.

IMPIETATI PRÆLATA PIETAS. CAP. II.

Auctor. Sui-
das.
Ægyptiorum
documentum
memorabi-
le.

IN piscium Commentario, cum Hippopotami significata recensere-
remus, memorabile illud Ægyptiorum documentum recitavi-
mus, quo illi sceptri regia in summa parte Ciconiæ capitibus insi-
gnita faciebant, fluvialis Equi ungulis in imum appensis: ex eo in-
venere volentes, amplexandam, colendam, suspiciendamque esse
pietatem gratumque animum ingrato præferendum: impietatem
vero, cujus hieroglyphicum est Hippopotamus, pessundandam.
Amphibium enim animal hoc patrem solet de matris coitu, quem
affectat, male multare. Id sceptri in ahenea Bembi tabula ita ha-
betur.

DE MEROPE. CAP. III.

Lib. de na-
tur. anim.

Sunt qui Meropem etiam in hoc statuunt significato, cui pietatem eandem in parentes Aristoteles
attribuerit. Eam Ælianus omnino in Ciconiarum genere posuit, esseque in parentes ea nutri-
candi pietate, ut eorum senium haudquaquam operiatur, quibus pietissimam educandi curam
impendat, sed quamprimum volare cõperit, sponte animum ad necessaria parentibus subministran-
da convertat: quapropter eam avium justissimam appellavit. Figuram ejus apud Simeonem quendam
Antiochenum, qui multa de animalium vi medica conscripsit, ita traditam inveni. Meropi avi-
mali volatili pectus esse accipitrinum, ventrem albicare, tergum & apicem auro similes, genas can-
didas, rostrum magnum, indeque nomine consecutam, quod proclivis admodum sit ad contrahen-
dam cum humano genere amicitiam. Homines enim μέροπος appellare præcipue Homericum est.
Sunt qui Gangienam eam vocent. Id vero insigne est in ejus ingenio, ut paritura huc & illuc
transmigret identidem, ut ita fallat, neque facile partus ejus deprehendi possit. Verum enim vero
diversum hoc Merops habet à Ciconia, quod cunabula in terra facit, corporis gravitate sublimi-
petere prohibita, in specu itaque nidificat, sex pedum defossa altitudine: quod & de Cassita fabu-
lose perhibetur. At Ciconia nidum in altissimarum abietum verticibus ponere comperitur, quam-
vis quonam è loco venirent, quoque se referrent Plinianis adhuc temporibus incomperitum erat. Sed
quantum

Meropis
figura.

A quantum ad regium illud sceptrum pertinet, Plutarchus hoc de Grue sentire videtur, opusculo cui titulus: *Quanam sint prudentiora animalia, terrestria an aquatica.* Gruem enim facit fluviali Equo oppositam, ea qua de superius causa dictum est.

DE CUCUPHA. CAP. IV.

Philippus ille, qui fragmenta quaedam ex hieroglyphico literarum Aegyptiarum interprete, cui Horapollinem nomen faciunt, satis curiose collegit, & Graeco sermone scripta posteritati commendavit, Cucupham quandam nominat in huiusmodi pietatis significatum. Nomen mihi, ut ingenue fatear, nondum cognitum vocabuli novitate sive potius ea Cicuma sit, quae & ipsa parentum curam suscipit, & a Latinis inter Ciconiarum genera recensetur. Sedenim, in his facile sum iis, qui certiora compererint, acquieturus.

GRATUS ANIMUS. CAP. V.

Sed utcumque, gratum animum is per ejus alitis hieroglyphicum significari dicit apud Aegyptios: propterea quod unum hoc animal (ita enim illic habetur) ante alia omnia genitoribus senio confectis eodem modo gratiam rependit, quo ales ipsa fuerit educata: in eodem enim loco ubi fuerit a parentibus enutrita, eis nidum parat, pennas vellicat inutiles, eoque cibum importat (*τρυφάς* enim in manuscriptis codicibus antiquis, non *τρυφάς*, legitur) idque quoad resumptis pennis ipsi sibi sufficere queant. Atque haec est, quam ait in sacris sceptris praerogativam habere. Apud Suidam in Reciconiandi proverbio, ut novo vocabulo verbi Graeci proprietatem explicemus, nimirum legere est, in ejusmodi sceptris *πλάγρον* adsculpi, quae dubio procul Ciconia est. Atque ego animadverti quibusdam in numis huiusmodi sceptri speciem Ciconiae capite insignem esse.

Cucupha in genitorum pietas.

reciconiare

VERNUM TEMPUS. CAP. VI

Habetur & tepidi temporis hieroglyphicum Ciconia: quippe quae adveniente hyeme in tepidiores regiones transmigrat, verno vero tempore nos invisit: quare Petronius eam felici compositione Exulyemem vocavit. Hinc in aestatis pictura Ciconiam nonnulli addidere, quando constat eam ex erraticis avibus adventum esse.

MUNIMENTUM AB INSIDIIS.

CAP. VII.

Invenio & munimentum ab insidiis atque veneficiis, per Ciconiam platani folium gestantem significari: ea siquidem huiusmodi folio nidis imposto, editis ovis ea ab Noctuarum injuria defendit. Compertum enim est, si Noctua ea contigerit, fascinari: incubationem quippe omnem, ac si ova essent subventanea, irritam fieri, quod observavit Alianus. Novit vero Ciconia amuletum id, ut eo non accedat Noctua, ubi platani folium fuerit. Quid enim commune esse potest aliti lethali, cum a bore geniali? Vel eam inesse folio vim dicemus, ut ab ejusmodi fascinatione valeat ova liberare.

Platani folium gestans Ciconia, quid.